

El futur de Lleida amb les persones

En aquesta edició de la conferència anual que em convida a donar la Demarcació de Lleida del Col·legi de Periodistes de Catalunya, us vull parlar d'una de les dimensions del futur de Lleida. Un futur encarnat en les persones, en les lleidatanes i els lleidatans que n'han de ser els protagonistes, doncs, sense uns i altres no serà possible un futur engrescador per a la nostra ciutat. Per tant, el futur de Lleida l'hem de fer amb les persones i per a les persones. És amb la col·laboració de tots amb la que ens en sortirem.

En la meva intervenció, exposaré la tesi segons la qual les mesures que hem d'aplicar a la superació de la crisi, són les mateixes que ens permetran entrar, amb força, en la fase de recuperació econòmica, que, estic segur, serà curta. Des de la Paeria estem aplicant mesures econòmiques, de creació d'ocupació, de formació dels aturats, d'habitatge social, però també d'atenció especial a les persones integrades en els col·lectius que més pateixen els seus efectes.

L'atur és, sens dubte, el problema més important, conseqüència de la crisi. A finals del passat mes de març la ciutat de Lleida tenia 8.800 aturats, dels quals 3.179 estrangers; i la demarcació 22.839 aturats, dels quals 7.860 estrangers. Segons les darreres dades de l'Institut Nacional d'Estadística, l'atur a Lleida (província) suposa el 10,75% de la seva població activa. **Som el 7è territori de menys atur d'Espanya i el de menys atur de Catalunya.**

Estant molt per sota de les altres tres províncies catalanes i només per sobre, no únicament de províncies com Osca, Ourense o Soria, sinó també les del País Basc (excepte Biscaia, que ens supera) i Navarra. No estem tant malament; malgrat que **un 10,75% d'atur és la meva primera preocupació i ocupació.**

Però venint d'unes taxes d'atur, entre el quatre i el cinc per cent, d'anys anteriors, -que és com dir sense atur- no ens podem, ni ens volem conformar amb la situació actual pel fet de destacar, una vegada més, com un dels territoris amb un atur més baix. Hem de lluitar per recuperar, si més no, la plena ocupació "tècnica" representada en les taxes d'atur d'anys anteriors. Per això, des de la Paeria, varem iniciar, activament, la gestió de la crisi a partir de la segona meitat de l'any passat.

En efecte, quan es va fer clara la situació de crisi econòmica creixent, vàrem adoptar tot un seguit de mesures: un primer **Pla de Xoc**, aprovat el mes de juliol; uns **Pressupostos municipals per a 2009, potenciadors de la despesa social i de les inversions**; una aplicació ràpida de **les inversions extraordinàries del Fons Estatal d'Inversió Local**, un **Pla integral d'ocupació, per al 2009**, aprovat el mes de gener; un **pla d'estalvi en les despeses de l'ajuntament**; i una aplicació **dels romanents positius de la liquidació del pressupost de 2008, amb 4 milions d'euros destinats a inversions, i 1,3 milions destinats a despeses social i d'ocupació**.

A l'Ajuntament de Lleida, com ha passat en totes les altres administracions públiques, la crisi econòmica ha suposat un disminució d'ingressos, especialment els que depenen d'impostos sobre les activitats econòmiques; i un increment de despeses, òbviament les dedicades a combatre l'atur i les dedicades a pal·liar els efectes de l'atur sobre les persones i famílies afectades, i sobre els col·lectius de persones susceptibles d'exclusió social.

Tot i la disminució d'ingressos que suposava, en l'esmentat Pla de Xoc, es va decidir la gratuïtat del servei d'autobusos públic urbà per als estudiants entre 3 i 16 anys –ensenyament obligatori– es van congelar les taxes de prestació de serveis municipals de caràcter social i l'impost de circulació. **Varem ser el primer ajuntament de l'estat amb mesures d'aquest nivell.**

Les despeses han estat incrementades en els tres àmbits de major impacte social: l'ocupació, la formació i l'habitatge.

Les **inversions directes de la Paeria** creen molts llocs de treball, com ho fan, també, les inversions finançades de manera indirecta, com la nova Caserna de la Guàrdia Urbana o la nova Escola Municipal de Belles Arts. I evidentment la **inversió liderada per la Paeria i concertada amb altres administracions o amb el sector privat**: la Llotja, Gardeny, el Pla de l'Estació. O la que estem induint amb acords amb entitats com la Clínica La Aliança i l'Hospital de San Joan de Déu.

Així com les inversions que, amb la nostra col·laboració, fan altres administracions; i les que es fan en els àmbits de la salut, l'educació, la justícia i l'agricultura. Les cessions d'espais als departaments de Salut i d'Educació, permeten construir més Centres de Salut i Escoles que en cap altre període. L'enderroc dels Blocs del Seminari permeten, a més de la nova perspectiva en la visió de la Seu Vella, ampliar els Jutjats al Centre Històric.

L'acord amb la Conselleria d'Agricultura, permet construir centres de recerca com el Fruitcentre i la seu de diverses direccions i subdireccions generals de la conselleria al Parc de Gardeny. L'acord amb la Conselleria d'Indústria, i amb ADIF, permeten tirar endavant el projecte de Centre Comercial al Pla de l'Estació.

I els acords amb l'administració de l'estat i amb el departament de Cultura de la Generalitat, permeten actuar sobre la **Seu Vella** i sobre els equipaments **museístics** de Lleida.

Els reptes dels propers dotze mesos en l'àmbit de les **obres públiques**, que generen oportunitats econòmiques de futur i d'ocupació, són: encarar la recta final del Pla de l'Estació (aconseguint finançament públic addicional, com ja hem plantejat), tancant el traçat de la Variant Sud (i aprofitar una inversió pública de 190 milions d'euros), iniciar i encarar bé l'explotació de l'Aeroport, i empènyer els projectes estatals i autonòmics del eixos viaris bàsics: Osca/Lleida/Tarragona; Lleida/França, per la Vall d'Aran; i els eixos ferroviaris.

A aquestes inversions cal afegir les esmentades del **Fons Estatal d'Inversions Locals**, que ha creat a l'entorn de 475 llocs de treball nous; i la creació directa de llocs de treball del també esmentat Pla Integral d'Ocupació, fet amb el departament de Treball, amb la creació de 262 nous llocs de treball, a més dels generats per les inversions directes. **En total, aquest any creem 1700 llocs de treball.**

També en l'àmbit de l'ocupació i l'obra pública cal situar la important aportació que ha suposat per a Lleida els dos **Plans de Barris de la Generalitat**, el primer dels quals, La Mariola, està executat en més d'un 80%, mentre que el segon, El Centre Històric, està molt avançat, prenent ja la forma definitiva que tindrà al seu acabament. Fins a finalitzar-los, els dos plans mantenen l'ocupació. Ara es tracta d'incrementar-la. **Per això vull anunciar que la Paeria sol·licitarà el finançament d'un nou pla, en l'actual convocatòria del departament de Política Territorial i Obres Públiques**, que finalitza el proper mes de maig.

Aquest nou Pla de Barris, amb el nom de **Portal de la Magdalena-Noguerola**, abastarà una ampla zona urbana a l'entorn de l'antic Portal de la Magdalena (Auditori) fins a l'estació de ferrocarril i l'àrea a l'entorn del Noguerola, i fins a la Plaça Paeria. En aquesta darrera àrea, donat que ja hem tancat l'acord de la compra de l'edifici de Can Josa, on va viure la família d'Humbert Torres, amb el Pla que demanem hi crearem **l'espai Màrius Torres**, en l'any del seu centenari. De manera semblant a com s'està fent en els dos anteriors, el Pla d'aquest barri inclourà millores en la vialitat, en l'accessibilitat i en la construcció d'equipaments municipals. El pressupost previst és de 19 milions d'euros, a finançar, com en els dos plans anteriors, a parts iguals entre el departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat i l'Ajuntament de Lleida.

La formació és determinant en la creació d'ocupació. Ho és, clarament, en la destrucció de llocs de treball, ja que més de la meitat dels aturats no disposen de cap qualificació laboral, convertint-se en les primeres víctimes dels acomiadaments causats per les crisis. L'Institut Municipal d'Ocupació (IMO) és qui està encarregat de la formació dels aturats sense qualificacions laborals, oferint una ampla gamma de cursos formatius.

Enguany hem previst que 7.000 persones (l'any 2008 van ser 2.500) passaran per aquests cursos. Un cop finalitzats podran fer ús del servei d'orientació laboral, i cercar feina mitjançant els serveis de col·locació de que l'IMO disposa.

Pel que fa a l'**habitatge**, és ben coneguda de tothom la política municipal de promoure'n el de protecció oficial i el de lloguer, directament o en col·laboració amb institucions sense ànim de lucre; i facilitant sòl urbà qualificat expressament per a la construcció d'habitatges d'HPO. Pel que fa a l'habitatge juvenil, durant l'any 2008 va donar-se allotjament a 120 joves. El servei manté aquest any la mateixa mitjana d'atenció. Cal remarcar que no s'ha produït cap cas d'impagament o de deteriorament dels habitatges.

L'Empresa Municipal d'Urbanisme (EMU) te en marxa la promoció directa de 106 habitatges, i en prepara un centenar més, entre el Centre Històric i, per rimer cop, fora d'aquest barri amb la construcció de 30 habitatges a Ciutat Jardí. Les previsions és arribar a superar els 300 en breu termini.

Els habitatges seran de lloguer a 30 anys i de lloguer amb opció de compra. D'altra banda, actualment Lleida disposa de sòl urbanitzable per a la construcció de 24.000 habitatges, dels quals 11.070 de protecció oficial.

Per tota la política d'habitatge, la Paeria treballa amb la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat, i amb Adigsa, els nostres socis habituals en els Plans de Barris.

Aquestes polítiques socials, la Paeria fa molts anys que les va començar a posar en pràctica. Ara, però, veiem que les **necessitats a les quals han de donar resposta són creixents. Han crescut de manera exponencial, és a dir, han crescut molt en poc temps.** Per això crec que tots hem de tenir ben present quina és la dimensió del problema, a partir de les dades de que disposem, tretes de la pràctica diària dels serveis municipals d'atenció social.

Així, durant el primer trimestre de 2009, les famílies que han demanat suport als serveis socials municipals, han crescut en un 16% respecte del mateix període de l'any anterior. I un 25% ho han fet per primera vegada.

Una altra qüestió, més específica, que suposa un gran avenç de política social és l'accés als serveis de prestacions derivades de la Llei de Promoció d'Autonomia Personal i Dependència. Doncs be, a 30 de març, de les 1745 persones de Lleida sol·licitants, i de les quals la Generalitat ha reconegut amb dret a 1667, la Paeria ha realitzat el pla individual de 1197. El 68% dels plans ja han estat realitzats.

En l'àmbit de l'autonomia personal, especialment en el cas de les persones grans, la Paeria fa temps va endegar dos programes, un d'ajudes a llar, per a aquelles persones que tenen dificultats de mobilitat, sovint persones que viuen soles.

Uns serveis que ha crescut un 8% des de primers d'any. I un segon serveis, el de teleassistència domiciliària, que fan servir més de 900 persones, està creixent a un promig de 40 al mes.

És clar que el problema més greu amb el qual s'enfronten lleidatanes i lleidatans es dona en els casos en que no poden fer front a les despeses bàsiques. Com a conseqüència de la disminució dels ingressos familiars, per causa de situacions d'atur d'algun membre de la família, de la finalització de la prestació d'atur, o per una reducció d'ingressos familiars ocasionada per no poder realitzar hores extraordinàries o treballs complementaris.

Per pal·liar els efectes d'aquestes situacions, la Paeria facilita l'accés a la Renda Mínima d'Inserció (RMI) que s'ha incrementat en un 25% en el primer trimestre d'enguany que sumat a les sol·licituds en tràmit, podria suposar un increment del 40%. La paeria facilita, també, ajudes econòmiques destinades a atendre despeses bàsiques i, en molts casos, inajornables com les derivades de l'habitatge. En el que portem d'any, hem experimentat un increment d'aquestes ajudes del 63% respecte del mateix període de l'any passat.

L'atenció a la infància ha estat sempre prioritària al nostre Ajuntament. Per això, donem encara una major prioritat a la infància que es troba en situació de vulnerabilitat. Entre aquests es troben els 432 menors en situació de greu risc, tutelats en centres de la Generalitat, en centres residencials i en famílies.

Lleida disposa de **cinc centres oberts**, tres municipals, gestionats per PROSEC i els Germans Maristes; i dues entitats sense ànim de lucre, ESCLAT i CIJCA, que acullen 230 joves en la realització d'activitats fora de l'horari escolar.

D'altra banda, i en la mateixa línia d'atenció a la infància, cal destacar el programa d'acompanyament a l'escolarització, evitant l'**absentisme escolar** de greus conseqüències per a la formació de nens i nenes, i per al seu futur, que en atén 200 pertanyents a 100 famílies.

I d'altra banda, l'Institut Municipal d'Educació, facilita beques d'estudis a 216 nens i nenes de Lleida, mentre que 115 tenen bonificacions en el servei de menjador.

Finalment, i sense ànim de ser exhaustiu en aquestes qüestions que sempre ens preocupen, més ara en la situació crítica que vivim, i que a tots ens interessa conèixer, cal referir-se a l'atenció que donen els serveis socials municipals a les **persones en risc d'exclusió**. En altres mots, la lluita contra la pobresa. Telegràficament diré que: **prop de 2000 persones reben assistència social. D'aquestes, 1246 persones han rebut allotjament un promig de 8 dies (29 diàries)**

També disposen d'un servei de menjador amb una assistència diària en promig de 82 persones. Cada dia es distribueixen 136 borses d'aliments. De l'accés gratuït a medicaments se'n beneficien un promig de 184 persones cada mes. I també es distribueixen aliments provinents de la Unió Europea a 990 famílies.

I pel que fa als temporers, en la campanya del darrer estiu es va atendre a 1250 temporers, bàsicament en alimentació i vestit, comptant amb la col·laboració de 154 voluntaris.

Precisament el voluntariat, i les moltes entitats ciutadanes de Lleida que el practiquen, mereixen un espai especial en la meva intervenció, per tal de reconèixer, i agrair, la seva gran contribució en fer cada dia més extensa la solidaritat de lleidatanes i lleidatans.

Lleida te una llarga tradició de solidaritat que ha perdurat en el temps i que ens permet, avui, cobrir moltes de les necessitats dels nostres conciutadans més exposats a la penúria. A més de l'actitud solidària individual de les persones, **Lleida disposa d'una xarxa social i veïnal que impedeix la fractura social, tot consolidant les relacions personals de proximitat**. La bona relació amb els veïns de l'escala, amb els del carrer i amb els del barri estan en la base de la construcció de la cohesió social.

Per això són tan **importants les associacions de veïns i les d'atenció social**. Per això cada barri disposa dels centres cívics i dels equipaments esportius. Uns i altres són centres públics de participació on es fan activitats obertes a totes les persones, on es lliguen amistats i es practiquen jocs en equip. Totes aquestes activitats, socials, culturals, lúdiques i esportives promouen la unió entre persones, creen equips de gent per a la realització de projectes comuns, en definitiva, ajuden a fer realitat la cohesió ciutadana.

I també comptem amb una xarxa d'entitats ciutadanes que, com en el cas de les veïnals, contribueixen a amortir l'impacte de les caigudes. Com vaig dir diumenge passat, en ocasió de la celebració dels 30 anys d'ajuntament democràtic,

Lleida compta amb 574 diferents entitats, dedicades a tota mena d'activitats, socials, culturals, esportives, solidàries i lúdiques que són l'orgull de la ciutat. Ara faré referència, únicament, a aquelles que tenen un paper important en l'àmbit de la solidaritat.

En l'àmbit de la solidaritat, Lleida compta amb **20** entitats dedicades a la **infància i a la joventut**; més de **30** adreçades a la **gent gran**; més de **40** en l'àmbit de **l'atenció social i la salut**; i més de **50** en el de la **cooperació** i els drets humans. Tenim, doncs, a l'entorn de 150 entitats cíviques lleidatanes que treballen en fer Lleida més solidària. Aquestes entitats treballen en xarxa, com la Xarxa de lluita contra la pobresa i la xarxa de lleure que facilita la coordinació de les actuacions adreçades a la infància i a l'adolescència. La Coordinadora d'ONGs s'ocupa de la solidaritat exterior.

Vull remarcar la importància del voluntariat en el desenvolupament de les tasques que duen a terme les nostres entitats solidàries. Càrites i la Creu Roja són les dues més antigues, i més actives, conegudes de tothom. Però també hi ha molt treball de voluntariat a Troballes, que recicla roba de segona ma; la Fundació Arrels, per a persones drogodependents i persones sense sostre; la Fundació d'abast estatal Banc dels Aliments, que distribueix aliments provinents de la Unió Europea, ja citats; les cinc entitats de suport a la infància, també citades; i Sant Vicenç de Paul i la Dona Samaritana, que atenen persones del Centre Històric.

A totes aquestes entitats cíviques vull manifestar el meu agraïment i el de tots els nostres conciutadans.

Sense la seva col·laboració fora molt més difícil l'exercici generós de la solidaritat entre lleidatanes i lleidatans.

Com també seria difícil atendre les necessitats de les persones amb algun tipus de discapacitat, que duen a terme ACELL, ASPROS, ASPAMIS, Associació La Torxa, SHALOM i l'Associació lleidatana de Síndrome de Down; entitats dedicades a l'atenció a persones amb disminucions psíquiques; ASPID, Hospital Miquel Martí Pol, i FRATER, que atenen persones amb disminució física; ONCE, Llar del sord, Club esportiu Els Sords i l'Associació de Laringectomitzats, per a persones amb disminucions sensorials; i Salut Mental de Ponent i el Club La Brúixola per a persones amb problemes de salut mental. **En aquestes entitats treballen una cinquantena de professionals –educadors i treballadors socials- i més de mil voluntaris.**

Totes les persones que treballen com a professionals o com a voluntaris en les entitats d'atenció social, juntament amb la comunitat educativa, la dels professionals de la salut i els cossos de seguretat, la garantia de la cohesió social a Lleida, són el primer actiu de la ciutat.

En els propers mesos, si l'atur s'incrementa, si creixen les dificultats de pagament de les despeses de cobertura de les necessitats bàsiques de persones i famílies, si s'incrementen altres problemàtiques familiars, be caldrà que des de les administracions públiques, i des de l'administració municipal, en primer lloc, com a receptora immediata de les demandes ciutadanes, es pugui ampliar la cobertura actual per pal·liar els efectes de la crisi.

Davant d'aquest impacte de la crisi, **el govern de la Paeria està elaborant un Pla de 10 Mesures Extraordinàries de Suport Social.**

La primera, és l'ampliació de la partida d'ajut a les famílies per donar cobertura a les necessitats bàsiques. La segona, la cobertura dels serveis d'ajuda domiciliària. La tercera, ampliar el servei de primera acollida dels Serveis Socials d'atenció primària. La quarta, l'avançament dels ajuts al lloguer just d'altres administracions. La cinquena, la millora dels serveis de lluita contra la pobresa, places de menjador i pisos d'inclusió social. La sisena, la concessió de beques per les persones que participen en els tallers de promoció social. La setena, l'assessorament jurídic per a persones usuàries dels serveis socials amb dificultat per fer front a lloguers i hipoteques. La vuitena, de suport psicològic i social a les famílies en situació de crisi. La novena, un nou impuls del treball transversal en xarxa, per fer més eficients els recursos emprats i maximitzar el seu impacte social. I La desena, ampliar el suport a les entitats socials col·laboradores de la Paeria.

El cost estimat d'aquest programa, que endeguem a partir del proper mes de juny, està a l'entorn dels 750.000 euros.

Una **política social** progressista, tant en temps de crisi com en temps de bonança, es caracteritza per la seva **voluntat de universalitat**, és a dir, de que tothom hi pugui tenir accés. La sanitat pública és universal, des de la promulgació de la Llei de Sanitat que va impulsar el malaguanyat Ernest Lluch.

L'ensenyament és obligatori fins als 16 anys i, per tant, gratuït per a totes les famílies. El sistema de pensions de la Seguretat Social arriba a tots els qui han cotitzat i, també, als que no ho han fet. I, gràcies principalment al treball dels ajuntaments, els serveis d'atenció a les persones, la quarta pota del sistema de protecció social, arriben, cada dia més, a un major nombre de ciutadanes i ciutadans.

He recordat, avui, la tasca realitzada pels serveis socials de la Paeria i per les entitats socials lleidatanes, posant l'èmfasi en aquells serveis que major necessitat presenten en temps de crisi. Però els ciutadans tenen opció a altres serveis no estrictament bàsics, encara que molt importants per a tots els membres de cada família. Uns serveis que podríem englobar en el concepte de conciliació entre vida laboral i vida familiar. Una qüestió que és tant, sinó més important en temps de bonança com en temps de crisi.

D'una banda la conciliació família-treball és molt important per a la bona marxa de l'economia, per tal que facilita l'augment de la població activa treballadora. Com sabeu, precisament per manca de recursos per conciliar treball i dedicació familiar es produeix una taxa d'activitat laboral més baixa, força més baixa, entre les dones i que entre els homes.

Aquest fet, a més de discriminar, com és obvi, les dones que desitgen treballar, i de limitar la renda familiar disponible, perjudica seriosament la potencialitat econòmica d'un país, de la nació, de la ciutat, com posen de manifest les comparacions amb altres contrades on la taxa d'activitat laboral femenina, també la masculina, és més alta que la de casa nostra.

En els darrers anys, l'Ajuntament de Lleida ha consolidat tot un seguit d'actuacions que faciliten els **processos de conciliació**, amb un important valor afegit: una millor educació per als infants i de cada família, que s'acullen a participar en les activitats que se'ls hi proposen.

Em refereixo, en primer lloc, a la **xarxa d'escoles bressol**, formada per 17 centres educatius municipal en actiu, i dos més en realització, que acullen a més 800 nens i nenes de primer cicle d'educació infantil, amb el corresponent impacte amb la conciliació família-treball, modificant, a partir d'aquest any, els criteris d'accés, donant prioritat a les famílies on la parella treballa, o busca feina, i a les monoparentals amb treball o a la recerca de treball. Les escoles bressol municipals ofereixen una educació de qualitat des dels primers anys de vida de l'infant, un altre valor afegit. Oferim un servei líder a Catalunya que no arriba, encara, a tots els qui en demanen. Un servei que hem de fer universal.

També la Paeria ha fet importants inversions en **equipaments esportius**, com els camps de gespa artificial i els pavellons poliesportius, construïts en diferents barri de la ciutat, que faciliten la realització d'activitats esportives fora de l'horari escolar, per a que els clubs facin les seves activitats. També **en la pràctica de l'esport, a més de facilitar la conciliació família-treball, s'obté un valor afegit: una millor educació integral dels joves, perquè l'esport és també educatiu, i un element bàsic de cohesió social.**

I hem de destacar, també, les fortes inversions de caire cultural: l'Escola de Belles Arts, el Museu de la Ciència i la Llotja de Lleida, com a projectes en realització que potenciaran la nostra oferta cultural.

Amb la mateixa finalitat de conciliació i amb els mateixos valors afegits educatius i de cohesió social, es proposa l'ús de les **ludoteques, i les activitats extraescolars** com les del programa e3 –escola,educació, esplai- i les que tenen lloc en els períodes de vacances escolars de Nadal, Setmana Santa i estiu. Són milers els nens i nenes que fan ús i participen en aquesta variada oferta que combina entreteniment i educació. Encara no hem arribat, però, a la seva universalització. Ho hem de fer.

Si l'educació, la sanitat i les pensions tenen un caràcter universal, encara hi ha un llarg camí per aconseguir que els serveis a les persones el tinguin.

Un camí ja iniciat, per donar resposta a la demanda creixent d'aquest serveis. Existeix un ample mercat de serveis a les persones, que va creixent dia a dia. **D'aquí la importància econòmica del quart sector, com se l'anomena en l'àmbit de l'economia, a més de la major importància social, la qual, per a nosaltres, és lògicament prioritària.**

I d'aquí la meua consideració inicial en dir que **veig, no ja compatibles sinó complementaris la sortida de la crisi econòmica i la consolidació d'un estat de benestar universal.**

És clar que **hem de preparar-nos activament per situar Lleida dins de la societat del coneixement**, i, si és possible, situar-la en un lloc destacat. A partir dels nostres recursos naturals, agricultura, ramaderia, aigua i situació geogràfica; hem de treballar per incorporar l'agroindústria a la societat del coneixement. O dit altrament, incorporar la societat del coneixement a l'agricultura; a la ramaderia; a les indústries que se'n deriven; al tractament i estalvi de l'aigua, per fer-la qualitativament excel·lent, encara més excel·lent, diria jo; i a l'aprofitament de l'envejable situació geogràfica de Lleida per a la captació de noves activitats.

Com les dedicades a un altre sector emergent: el del medi ambient. El medi ambient del qual hem de tenir cura, però al qual hem de donar els instruments adients per assegurar la seva qualitat. Doncs be, al Parc de Gardeny s'instal·larà una de les firmes més importants en aquest àmbit, lleidatana i d'abast multinacional, Ros Roca.

Al mateix temps, en un altre sector emergent el de l'energia, ja havíem tingut al Parc l'spin off Sofos, ara independitzada, una empresa líder en energies renovables a Catalunya. Ara comptem amb una altra spin-off, Trigen Solar, que treballa en la reducció del cost en l'obtenció d'energies renovables, especialment de l'energia solar.

Gardeny serà, ja ho comença a ser, **un Parc amb tres eixos, i una base comuna: l'alimentació, l'energia i el medi ambient;** amb una base comuna de **noves tecnologies**. Aquesta és la base per a impulsar la creació, o en el seu cas l'atracció a Lleida, de noves indústries susceptibles de crear nova ocupació de mitja i alta qualificació.

Potenciar aquests nou tipus d'indústria, sense menystenir de cap manera la indústria més tradicional, és la nostra prioritat. Una prioritat manifestada en la distribució del nou Polígon Industrial de Torreblanca-Quatre Pilans que vol acollir empreses dels sectors de l'alimentació, innovadores, tant en els processos de transformació dels productes característics de la nostra agricultura i de la nostra ramaderia, com en la creació de nous aliments a partir de les produccions primàries i, en darrera instància, en la creació de noves marques que puguin competir en els mercats globals.

Per això, aquest canvi o nova reconversió industrial ens deixarà, ja ho està fent, gent sense treball i, el que em sembla molt més preocupant, sense alternatives clares de trobar-ne, si més no en el mateix sector productiu en el que treballava anteriorment i, encara menys, en la mateixa empresa. Normalment, els primers treballadors que perden la feina, a part del fet ja ben conegut, en cas de crisi empresarial d'acomiadar, els més grans, les dones i els més joves; són **els treballadors i les treballadores que no disposen de cap qualificació laboral o que en tenen una de molt genèrica. Precisament els qui més dificultats tindran en trobar una nova ocupació.**

Per això posem l'èmfasi en la qualificació d'aquestes persones, perquè es tracta d'una qüestió laboral però també d'una qüestió social. En endavant serà encara més difícil per a qualsevol jove poc o gens qualificat, i encara més per a qui ja no és tan jove, trobar una ocupació que li permeti gaudir d'un nivell de vida acceptable.

No cal esmentar el gran nombre de problemes que generen aquestes situacions, en primer lloc per a la mateixa persona afectada i a la seva família, però també a tota la societat.

Per tant, **hem de dedicar molts esforços i recursos, i una mica d'imaginació, en aconseguir aixecar el nivell de qualificació dels treballadors aturats o, en el seu cas, de facilitar una reconversió laboral, també per la via de la formació** que permeti la continuïtat de treballadors experimentats en altres activitats, després del corresponent període de nou aprenentatge, en els anys a venir, serà un procés pel que tots haurem de passar, segurament més d'un cop a la vida.

Aquesta reconversió laboral haurà de tenir diversos nivells. **Un primer nivell, la formació en habilitats laborals bàsiques**, per a aquelles persones que no en tenen, es fa, per exemple, a l'**Institut Municipal d'Ocupació**, amb una presència d'interessats molt gran i amb uns resultats força satisfactoris.

Un segon nivell de formació per a la reconversió laboral serà, ja ho és, competència dels instituts que imparteixen els cicles formatius.

També ells han de dedicar una part del seu esforç, un esforç que ja és molt important en la tasca actual de combinar l'estudi i el treball dels alumnes per tal d'aconseguir nivells més alts de professionalitat.

Com en el cas anterior, l'adquisició de determinades habilitats professionals no s'ha de limitar a les més tradicionals relacionades amb les indústries clàssiques i amb els serveis del sector terciari, sinó que han de començar, de manera decidida, en la formació en professions del sector quaternari. L'IMO i l'IES Ronda, ja treballen en aquestes especialitats dels cicles de formació.

I un tercer nivell, és clar, correspon a la mateixa universitat que ha d'adaptar, és a dir reciclar, les seves titulacions en la direcció d'incrementar l'oferta acadèmica cap a graus, i màsters, d'aquest sector emergent de les noves professions dirigides a la prestació de serveis a les persones.

La Universitat de Lleida farà, sens dubte, els deures. En els darrers dies ens ha donat una de les majors satisfaccions de l'any, **el seu reconeixement com a líder en la qualitat** de l'ensenyament entre totes les universitats espanyoles. He de dir que la primera alegria dels darrers dotze mesos va estar conèixer el creixement de la F.P. a Lleida, per davant d'altres ensenyaments. **Quan les alegries les proporciona l'educació, és que estem pel bon camí.**

Entenc, doncs, que l'estat de benestar, centrat ara en l'atenció a les persones, no sols és compatible amb la nova economia basada en les noves tecnologies, sinó que és complementari i, encara més, imprescindible. No resoldrem el greu problema de l'atur sense aconseguir activar la nova font d'ocupacions relacionada amb el serveis a les persones.

A Lleida tenim una **agricultura, i una ramaderia**, altament **tecnificades**. Ho seran encara més amb l'aplicació de la recerca agroalimentària amb tecnologies que impulsin la innovació en la producció dels aliments. Tenim una indústria, principalment lligada al sector primari, que ha d'anar més lluny, desenvolupant i acollint indústries dedicades a tota la cadena de la producció d'aliments. Tenim un sector terciari, de serveis, desenvolupat, en el comerç, en el turisme i en els serveis a les empreses, que hem de potenciar. **Ara hem d'impulsar el quart sector per situar Lleida entre les ciutats més avançades tecnològicament i socialment del món.**

No hi ha, però, receptes màgiques per resoldre problemes econòmics, tampoc encarar el futur és fruit de la casualitat. Cal tenir una estratègia definida i un projecte de ciutat i de territori. Per això crec fermament **que l'ocupació i la riquesa de Lleida cal basar-la en els següents eixos** en línia amb el mix adient:

- **Aplicar innovació als sectors agroalimentaris**
- **Augmentar la industrialització d'aquests sectors**
- **Crear ocupació i atracció en els àmbits comercial, logístic i de serveis generals; i arrencar els centres comercials i els grans magatzems, i les àrees industrials i logístiques**
- **Crear ocupació en els nous serveis a les persones**

Aquests eixos requereixen formació, tecnologia i infraestructures. Ho estem fent.

LA PAERIA

El Paer en Cap
de l'Ajuntament
de Lleida

Lleida està encarant amb millors *ratios* que la mitjana, tan a nivell públic com privat, la situació econòmica actual. Per això, quan iniciem el període de creixement econòmic general, hem d'estar en una posició destacada. Els paràmetres actuals i la manera com tenim encarat el futur ens fan ser optimistes.

Lleida, 29 d'abril de 2009.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida

LA PAERIA

El Paer en Cap
de l'Ajuntament
de Lleida

LA PAERIA

El Paer en Cap
de l'Ajuntament
de Lleida